

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13525

гр. София, 28.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

като разгледа докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20231110155076 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 124 ГПК.

Образувано е въз основа на искова молба от И. Н. Т. срещу "А. С. В." АД. Иска се да бъде установено, че ищецът не дължи на ответното дружество *"сумата 2 005, 78лв. формирана от сумите : от 1 797,92 лв., от които главница в размер на 494,35 лв. със законна лихва в размер на 196,78 лв. за периода 20. 07. 2017 г. - 22. 06. 2021 г., 326,58 лв. неоплихвяеми вземания (мораторни лихви, обезщетения и т.н.), 125,00 лв. присъдени разноси, 158,30 лв. разноси по изпълнителното дело, както и такси и разноси в размер на 496,91 лв. съгласно Тарифата за такси и разноси към ЗЧСИ"*. Това искане съдържа известни вътрешни протиречия, във връзка с което с отделно разпореждане съдът остави исковата молба без движение и даде съответни указания. С настоящото определение обаче съдът следва да прекрати производството в частта относно разноските за изпълнителното производство. Това е така, защото разноските за изпълнителното производство не са присъдени с изпълнителния лист. Защитата срещу задължаването на длъжника да ги заплати не се осъществява по исков ред с предявяването на отрицателния установителен иск по чл. 439, ал. 1 ГПК, а по различен процесуален ред с подаването на жалба срещу съответните действия на съдебния изпълнител на основание чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Наред с това се иска от ищеца и *"установяване, че вискателят не е заплатил задълженията на доверителя ми И. Н. Т. по изп. дело № 20188510401036"*. Разбира се, този отричан юридически факт е от съществено значение за произнасянето по предявения иск за недължимост на паричните задължения по издадения изпълнителен лист. Той ще подлежи на установяване с доказателствата по реда на ГПК в хода на съдебното дирение съгласно чл. 439, ал. 2 ГПК. Да се предявява обаче отделен иск за установяването, че този факт не се е осъществил, е процесуално недопустимо. Това е така, защото иск за установяването на несъществуването на факти е допустим само в предвидените от закона случаи (чл. 124, ал. 4, изр. второ ГПК).

В съответната част предявеният иск е процесуално недопустим и производството следва да бъде прекратено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 202311101 **55076** по описа на Софийския районен съд, 150-и състав, за 2023 г., **в частта**, в която се иска установяването в отношенията между ищеца И. Н. Т. с ЕГН ***** и ответното дружество "А. С. В." АД с ЕИК 203670940 на недължимостта на сумата 158 лева и 30 стотинки, представляваща разноси по изпълнителното дело, и сумата 496 лева и 91 стотинки, представляваща такси и разноси съгласно Тарифата за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители, както и **в частта**, в която се иска да бъде установено, че ответното дружество "А. С. В." АД не е заплатило задълженията на ищеца И. Н. Т. по изп. дело № 20188510401036.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването на преписа.

Служебно изготвен препис от определението да се връчи на И. Н. Т..

Съдия при Софийски районен съд: _____